

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibila pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidieceșană Sibiin, strada Măscărilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măscărilor Nr. 47.
Epistole nefrancoase se refuză. — Articuli nepublici nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul un literă garmond — și timbru de 30 cr. pentru fe-care publicare.

Sinodul arhidieceșan.

Ședința VII. (11 Aprile)

Se cetește protocolul ședinței premergătoare și se verifică pe lîngă unele îndreptări propuse și acceptate în ceea ce privește forma.

Înainte de a păși la ordinea zilei se dă voie dep. Diamandi Manole a da ceterie unei interpelațiuni adresate președintelui. Introducerea, ce interpelantele a premis interpelațiunei sale e următoarea: Am dechiarat și cu această ocaziune că pe mine perscane nu mă preocupă și de aceea mă și ridic ori când a'și vedea atacată viața și autonomia bisericii mele, să știu bine, că lucru în contra chiar celor mai de aproape prieteni și rudeni. Motivul acesta mă îndreptățește să fac următoarea interpelațiune: (urmează ceterie interpelațiunei în cuprinsul cum o cunoaștem din diarul acesta Nr. 44.)

Preșidiul: Ași fi în stare să răspund încă în ședința de ași la toate punctele din interpelațiunea d. dep. D. Manole, dar ca să se poată lua la protocol răspunsul ce-l voi da îmi rezerv dreptul a răspunde în ședința procsimă.

Dep. Dr. N. Pop, face propunerea că până atunci până când se primește la cursul clerical din Seminarul Andreian studenți cu VI. clase gimnasiale, o dispozițiune provisorică, care în curînd va avea sau a se schimba sau a se declara de definitivă, să se primească și studenții absolvenți de scoalele comerciale din Brașov. La scoalele numite se primește numai acei tineri, ce au percurt cu succes patru clase gimnasiale sau trei clase reale. Cursul acestor scoale e de trei ani. Crescerea ce o capătă tinerii în scoalele acestea ar pretinde aceeași considerare care se dă absolvenților de a VII clasă gimnasială. Propunerea dep. Pop se transpune comisiunei școlare.

Urmează o altă propunere a dep. I. Zacharie:

Din considerare că toate s'au scumpit în timpul din urmă, și că deputații estranei mai aduc pe lîngă alte și jertfa a chielui mult peste diurnul ce'l capătă, din considerare, că acesta atît e de mic încat nu corespunde cu viața și demnitatea reprezentanților bisericii noastre:

Sinodul se concludă a se face în punctul diurnelor abatero dela §. 25 din regulamentul pentru afacerile interne, carele statorosește diurnele deputaților cu 3 fl. resp. a se modifica acest §. și pe baza acestei modificări a statori diurnul pentru deputații din loc și de aici înainte cu 3 fl., ear pentru cei esterni cu 4 fl. v. a.

Propunătorul cere, a se privi propunerea sa de urgență și a se pune numai decăt la ordinea zilei, ceea-ce se și primește.

O altă propunere a dep. R. Pațița mai urmează înainte de a trece la ordinea zilei. Cu sesiunea prezentă se începe un period nou. Și de astădată au a se reconstitui, conform stat. org. cele două senate, cel școlar și cel epitropesc și a se alege un re-

ferent școlar salarizat. Fiindcă timpul e cam înaintat și pe mulți din deputații esterni i rochiună acasă agendele ocupațiunilor lor zilnice să se pună în ședința de mîne (luni, 12 Aprile) la ordinea zilei alegerile, ca să se poată folosi de dreptul de alege deputații toți. Lăsându-se alegerile pe ședința din urmă, vor fi alegătorii numai deputații sibiini.

Preșidiul: Se nu precipităm cestiunile alegerilor, ca se nu preocupăm cestiunile, cari așteaptă a fi rezolvite. Mai sînt încă referade din comisiuni, cari trebuie să vină la ordinea zilei, până atunci se amănăm alegerile.

Să nască o discuțiune la care iau parte mai toți deputații și în urma căreia propunerea dep. Pațița se declară de urgență și se decide a se pune în ședința de față la ordinea zilei.

Se pășese acum la ordinea zilei aducînd pe tapet propunerea făcută de dep. Zacharie în cestiunea diurnelor. Propunătorul mai adauge la motivarea propunerei sale numai, că nu o ar fi făcut, căci știe cum stăm în punctul banilor, dar împregurarea a vede pe deputații avisați tot la propriul buzunar la îndemnată o face.

Dep. P. Cosma: Eu credeam că propunătorul ar dori ca deputații Sibiini să li se detragă diurnele ce le complete prin regulament și se deo esternilor; asta o mai înțelegeam, căci puteam cel puțin vorbi asupra unei propuneri stilisate în sensul acela. Asupra propunerei de față nu putem vorbi în merit, fiind cestiunea regulată în statutul orgic, și nici nu se poate pune la ordinea zilei. Antîun trebuie să se modifice regulamentul, ceea ce s'ar pută face numai la cererea a două terțiilități a deputaților și numai în sesiunea din urmă a periodului acesta de trei ani, de oare ce noi nu ne putem vota noue diurne, putem însă vota celor cari vor urma în periodul venitor. Fiind neadmisibilă propunerea se se ia dela ordinea zilei.

Preșidiul. Propunerea se poate formula în sensul celor țise de d. deput. Cosma, și se poate presenta apoi de nou sinodului spre discutare.

Dr. Petco propune a se da comisiunei budgetare. Se primește.

Se aduce la desbatere propunerea dep. R. Pațița referitoare la reconstruirea senatelor în conformitate cu prescripțiunile Statutului orgic.

Propunătorul își motivează propunerea diocînd: Se se facă acum alegerile, căci cătră înia sesiunei cei mai mulți deputați alegară pe la ele lor și nu pot concușge și ei cu votul lor la reconstruirea acelor corporațiuni, căroră le încredințăm executarea concluserelor noastre. Alegerile sînt de cea mai mare importanță, de aceea, lăsându-se totdeauna pe urmă, se și dă însă la plîngeri unui a și altui-a dintre deputați, cari necesită cătră înia sesiunei a se îndepărta de Sibiin, se ved desbrățat de ocaziunea de ași da și ei consimțământul la alegere.

Dep. Diamandi Manole. În multe idei mă unesc cu dl dep. Pațița,

în punctul acesta însă nici decum. Dacă am primi noi propunerea dînsului ar însemna, că noi nu ne interesăm de nici un lucru așa de tare ca de alegeri. Eu cred că atît d. Pațița cît și ceilalți dd. deputați nu vor decăt ași da cu cunoștință de cauză votul la alegere. Aceasta o vom face numai după ce vom fi ascultat și desbătut rapoartele tuturor senatelor. Din motivul espus sum în contra propunerei dep. Pațița, în ceea ce privește ficșarea termenului de alegere a senatelor până cînd avem a desbate rapoarte consistoriale. Ași dori însă și eu, că, îndată ce se vor termina rapoartele, se se pună reconstruirea senatelor la ordinea zilei.

Dep. T. Gheața. Și în sesiunea prezentă s'a accentuat în diferite rînduri, că consistoriul arhid. nu a satisfăcut așteptărilor sinodului într'un punct sau într'altul.

Cine poartă mai multă vină la împregurarea aceasta decăt însuși sinodul, căci acestuia i compete alegerea, dela dînsul depinde a ave un consistoriu, care se satisfacă așteptările ori a nu ave. Sinodul nu a avut nici o dată ocaziune a păși în punctul acesta așa după cum cere momentuoșitatea lui, căci, lăsându-se alegerea tot pe zilele din urmă, cei mai mulți deputați se îndepărtau și se încredințau afacerea aceasta mai numai deputaților Sibiini. Sînt pentru propunerea d. dep. Pațița.

Dep. D. Comșa. Sînt în contra propunerei deputatului Pațița chiar din incidental îndepărtării membrilor sinodali esterni. Pe mulți dintre acești membrii îi ține în Sibiin și astfel la sinod mai numai cestiunea alegerilor. Se săvîrșese alegerea atunci lasă cei mai mulți deputați restul afacerilor sinodale soarei și pleacă. Și care e apoi soarta agendelor restante? Aceea, că se trece fugă peste ele, se aduc concluse nerealisabile, cari pentru a fi nimicite, răpesc mult din timpul cel scump și totodată măsurat al sesiunei viitoare.

Preșidiul. Dacă am primi propunerea făcută de D. dep. Pațița ni s'ar pută face imputarea că ne place a ne mărgini pe lîngă cestiuni personale în agendele noastre

Încă în decursul discușiunei își revocă dep. R. Pațița propunerea, ce o făcuse.

Urmează la ordinea zilei raportul comisiunei financiare. Raportor e dep. A. Trombitas.

Raportul consistoriului arhidieceșan ca senat epitropesc pe anul 1880/81. De oarece raportul de față cuprinde toate momentele mai însemnate și necesare și e un espoușu chiar despre averea arhidieceșană precum și despre agendele senatului epitropesc, comisiuna propune, fiind și tipărit și împărțit de timpuriu între deputați, a se primi de basă pentru desbaterea specială și a se acude la protocolul sinodului.

Dep. E. Brote e contra în ceea ce privește acledura raportului la protocol. Nu s'a aclicu nici într'ali ani; afară de aceea e redigiat raportul de astădată într'un mod și estensiune ne-

usitată până acum, cari cer a ne mai gădi în punctul acesta.

Dep. Cosma: Atăta e sigur, că raportul nu cuprinde lucruri cari nu le-am puté încredințat publicității. N'ar sci deci cari ar puté fi rezervele, din cari ar fi recomandabilă necludura raportului la protocol. Este pentru propunerea comisiunei.

Preșidiul: Sînt multe alte lucruri, cu cari nu ar trebui să eșim în publicitate. Raportul de față sigur nu e de felul aceluia.

Să nu decidem acum asupra aclederei sau necluderei, ci se o amănăm până ce vom fini cu desbaterea specială, atunci vom fi mai îndreptățiți a ne pronunța în punctul acesta.

Dep. Diamandi Manole: Eu sum în contra propunerei comisiunei, nu doar din motivul, că raportul ar conține lucruri cu cari n'am puté eși în publicitate, ci fiindcă e fără scop acledura.

Cuprinsul raportului e o compozițiune de cifre și ca atare de un interes mai mult special.

Dep. C. Stezar. Rațiociniile din anii trecuți erau mai generale. Cel de față e minuțios și detaiat. Sînt intrinsul o sumă de comparațiuni între gestiunile anului abia expirat și a anilor trecuți, este istoricul fondurilor precum și curgerea contabilității introduse în administrație. Se nu ne pronunțăm acum asupra punctului din urmă din propunerea comisiunei, ci se ni-o rezervăm până la curmarea desbaterii speciale.

Se primește: a se trece la desbaterea specială. Referitoriu la introducerea în raport, în care se espune cursul afacerilor consistoriului arhidieceșan ca senat epitropesc, numerul pieselor intrate cu 661 (cu 135 mai multe ca în anul anterior), a celor rezolvite în ședințe cu 432, și pe cale prezidială cu 175, a celor neresolvite cu 54, dintre cari cad aproape mai toate în resortul afacerilor esatorale, mai departe numărul ședințelor ținute preste an 26, comisiunea propune și sinodul primește a se lua spre știință.

La punctul 1, sub care, ca antîtăi obiect special al raportului, se subterne conform concluziuni sinodal din 1881 Nr. prot. sin. 52, de nou rațiociniul din anul 1880, examinat și aflat în toată ordinea și se cere îndemnisare pentru unele poziții solvite preste budget, comisiunea propune și sinodul decide a se da îndemnisarea cerută.

Punctul 2, referitoriu la planul și preliminarul de spese pentru edificarea unei sale în edificiul seminarial, conform însărcinării sinodale din 1881 Nr. prot. sin. 40, apoi la rațiociniul tipografiei arhidieceșane pro 1879, 1880 și 1881, se ia spre știință avînd fie care poziție eșit separat.

Asemene se ia spre știință punctul 3. al ref. la istoricul fondurilor, care din cauza greutăților cu care e împrenată o astfel de lucrare ași cînd datele de lipsă trebuie adunate din arhivele statului și din alte parți încă nu s'a potut termina.

Cu privire la punctul 4 din raport, care tracterază despre crearea unui fond spre suportarea speselor

sinodale și congresuale, o afacere cu care fu însărcinat consistoriul prin concludul sin. dela Nr. prot. sin. 36 ex. 1881, comisiunea propune a se primi mesurile ce le recomandă consistoriul, și a se pune în lucrare înființarea fondului.

La mesurile recomandate adaugă comisiunea că pentru de a se ajunge scopul urmărit mai iute și mai ușor se să continue colectele introduse pentru acoperirea speșelor sinodale și congresuale.

Dep. Roșescu e în contra punctului din propunerea comisiunii care se referă la colecte.

Poporul e în stare și se înspăimântă când îi vine cineva cu colecte. E ușor a prescrie colecte; e însă greu a le escuta. Să se sisteze colectele.

Dep. D. Manole. Nu înțeleg pe d. autorvorbitor, când din motivul adus e pentru a se sistă colectele. Sînt, ce e drept, protopresbiterate se-race în care se introduc în zadar colecte, căci totuși rămân fără succes; din motivul acesta însă nu e consult a împedea dela contribuiri pe oamii din protopresbiterate cu o stare materială mai favorabilă. Să se susțină dispozițiile referitoare la colecte. Cine vrea și poate da, cine nu, nu; silă nu facem!

Președintele recomandă a se lua punct de punct din propunerea comisiunii la discuție.

La ordine vine punctul 1 referitor la înființarea fondului prin contribuirea de 3% din venitul brut de fie care fond.

Dep. N. Popa e recomandă propunerea comisiunii Consistoriul n'a putut afla alt mijloc decât ca sub titlul de „tace de administrațiune” să contribuie fie care fond la înființarea fondului proiectat, căci cu colectele într'adever numai putem eși la cale.

Dep. Cosma încă e pentru propunere. Sînt o mulțime de fonduri, cari se administrează, fără nici o remunerațiune, de către organele bisericilor noastre, de exemplu „fondul Andronic.” Asupra tuturor depozitelor și fondurilor de sub administrațiunea arhid. se să estindă indatorirea a contribuie la înființarea fondului sinodal.

Preșidul: Să află în administrațiunea arhidieceșană și fonduri de a la metropolii. După cele dișe de d. dep. Cosma ar trebui se contribuie și acestea la înființarea fondului proiectat, la ceea-ce însă fără consimțământul celorlalte eparchii nu le putem deobligă.

Dep. N. Popa. Dacă vrea Metropolia să se să administreze fondurile la arhidieceșă va trebui să se invoiască și ea la dispozițiunile ce le luăm, cu atât mai vîrtos că fondul înființat o privesce deapropo și pe ea, avînd a se acoperi din el și speșele congresuale.

Ivindu-se păreri în privința unor schimbări, ce ar fi a se introduce în stilisarea propunerii cum se află ea în raport, se constată, că consistoriul nu a făcut o propunere, ci mai mult numai a recomandat unele măsuri ce ar fi să se ia. Trezîndu-se preste aceste și preste alte obiecțiuni secundare sî primese pe rînd toate punctele din propunerea comisiunii afară de adausul făcut de comisiune în ceea ce privesc colectările, care se primesc numai în urma unei discuțiuni mai lungi cu adausul că colectele benevoile să se continue și de aci înainte.

(Va urma)

Revista politică.

Sibiu, în 21 April

Începem revista noastră cu o seire regretabilă, care privesc pe o parte din Românii Transilvaniei mai de aproape. Cefim în diarele unguresi despre o alegere șefletorie de depu-

tat în cercul Ludoșului mureșan pentru dieta Ungariei. Resultatul alegei, ce-tim tot acolo, este: un deputat guvernamental mai mult, în persoana dlui Emeric Mișca. Până aci ar fi cum ar fi Afacerea era însă și alta latură. Într'o foaie maghiară din Cluj cetim că la alegerea aceasta au concurs Românii din acel cerc. Nu scim dacă este adevăr ceea ce spune foaia maghiară, dar ori ce om cu simț de demnitate și independență cetățenească în opiniunile sale trebuie să se mănească când vede că la o alegere, la care „banii, trapadele și violența au ajutat reșitul”; la care „comitatul, șogăbirăii, notarii de cerc, colectorii, juđii reg., învățătorii școalelor populare, pompieri din Ludoșul mureșan și un număr care care de cai din stava candidatului — au fost puși în mișcare”, — au participat Românii după cum dișce foaia („Ellenzék”) maghiară ca cei mai buni mameluci.

Accentuăm încă odată că până nu ne vor veni informațiuni din părțile locului ținem că foaia din Cluj, ca foaia de partidă, va fi exagerat lucrul. Cu toate aceste ne temem că poporul nostru este lăsat de inteligența sa în mîna sorții, ca să exploateze cine poate mai înteuș pune mîna pe dînsul. Ar fi trist când ar fi adevărat ceea ce dișce mai departe numita foaie, că poporul nu mai voiesc se asculte de inteligența română. Impregiurarea aceasta ar signaliza un pericol și ne ar spune respicat că e timpul suprem de a eși din starea amorfă în care ne aflăm.

Inteligența noastră, dacă astfelu stau lucrurile, va avé o grea problemă de delegat la fitoarele alegei, însu ca se o poată delega într'un sens adevărat și folositor și Românilor și țerei, de pre ac.m trebuie să se pună pe lucru. Să fie activă în sensul cel mai larg, dar legal, al cuvîntului, ca să merite nu numai atențiunea, dar și sprignul elementelor, cari sînt în stare de a sprigni atît din lăuntru cât și din afară de patrie. Nu e de ajuns ca se avem numai pretensiuni juste și aspirațiuni pacnice, ci se le scim prin activitatea noastră căștiga și trecerea cuvenită acolo unde se cuvine.

Idea militarisării provinciilor ocupate încă n'a încetat de a nelinici cu deosebire în Ungaria. Oficiasele din Viena, cu tactica lor obișnuită, vîdînd turburarea ce a produs scirea aceasta n'au întărđiat a desmintă, dișcînd că la militarizarea Bosniei și Erțegovinei nici nu s'a cugătat nimenea. Vine însă „Vaterland”, care representă vederile cercurilor normative și infale din Viena și desminte desmintirea oficioaselor dișcînd, că scopul ocupațiunii încă nu este împlinit, din contra partea care privesc monarhia întregă este cu totul parasifă. Împlinirea lui însă este indispenzabilă, căci altmintrea opera întregă și dacă nu a fi supusă îndoiele — pentru că până când Austria există aceasta e cu neputință — ar fi însă de un preț îndoelnic pentru amîdone părțile. După ce se provoacă la castul de precedență care a dat rezultate bune, și după ce presupune că punînd monarhia mîna pe astfelu de precedente, cum face bună oară Englitera, patria-mamă a constituționalismului, soții imperiali de dincolo de Laita (Ungaria) nu se vor supăra, — „Vaterland” continuă:

„Fără îndoială pentru monarhia noastră este cel mai analog cas de precedență militarisarea. Și nu numai pentru monarhia noastră: din vechime Românii esperți în răsboale și următorii lor, Franței, pentru apărarea marginilor imperiului contra vecinilor jumătate selbatice au aflat mijlocul cel mai simplu și cel mai efțin colonizările organizate milităresce.” „Granița noastră milităară nu numai că a co-

respuns foarte bine și într'un mod notorie scopului general pentru care a fost instituită, ci până la disolverea ei era o iconă de o economie relativ înfloritoare și de o ordine fericoitoare; care deosebia foarte favorabil părțile despre meadă-noapte de sub administrațiunea civilă.

Mai departe „Vaterland” dișce că dacă begii nu fură depozetați în dată la începutul ocupațiunii, ca în Serbia și Montenegro, trebuie se li se dea odată pentru totdeauna o rebonifcare, cu care dacă vor voi, se se poată duce în Asia spre a se așeza acolo. Cât pentru ceilalți, sînt un element destul de potrivit pentru crearea unei granițe militare și întrucăt nu ar fi, domeniile de stat și ale moșgorilor sînt destul de întinse pentru a așeza colonisti intrinșele, cari se supun condițiunilor militarisării. Acești colonisti ar fi buni pentru de a ține în frîn pe indigeni. „Vaterland” nu vrea se scie de loc de casul că Austria se mai părăsească oare când provinciile ocupate. Pentru evitarea răscoalelor cronice care este neapărat de lipsă militarisarea provinciilor ocupate, ear până la consolidarea militarisării crede că acolo să aibă Austria o trupă aleasă de soldați de specialitate, după modelul legiunei străine franceze.

Dela Carloviț s'a telegrafat la „Egyeztetés,” că guvernul nu permite într'unirea congresului bisericei serbice. Causa? Se vede că nu o cunoasce nici corespondentul numitei foi.

Rescoala din Erțegovina și Crivoscia încă nu este suprimateă cu totul. În 29 Aprilie n. pe șesul dela Dragali s'au luptat batalionul 2. din regimentul Nr. 43 (Caransebeș) și batal. 1. din regimentul vîntătorilor țiroieni, dela care din urmă un soldat fu rînit ușor. Buletine de aceste au mai apărut prin dișe.

Biroul telegrafic a reșpîndit eri scirea că prim ministrul din București a demisionat în urma atitudinii senatului în cestiunea tocmelelor agricole. Scirea este a se primi cu rezervă. „Românul” de Marți dișce cu privire la pretinsa criză ministerială: „Ministeriul perdut-a maiorității în Senat?”

Ecă întrebarea, ecă și faptul.

La proiectul de lege pentru tocmelele agricole patru din cinci delegați ai secțiunilor au fost aleși din minoritatea Senatului.

„Audișăm pe mulți senatori dișcînd că cu precegetare au făcut ca comisiunea delegaților să fie compusă de patru membri ai minorității.

Au cređut că este bine, ne dișeră ei, să lăsam maiorității în comisiune celor cari combat acest proiect, pentru ca națiunea se poată vedé și mai lamurit ura ce au pretinși conservatori pentru sătiau și prin urmare rîul ce ei au făcut tot-dea-una proprietarilor puindu-i în antagonism cu dreptatea, făcînduși se fie în fapt împedecătorii adevăratei propășiri a avuției publice.

Aceasta opiniune, aceasta tactică a membrilor maiorității Senatului este greșită după noi.

Ei s'afirmă că în ședințele publice proiectul de lege verit dela Camera va trece cu mare maiorităte.

Și mai la vale:

„Totuși ministeriul a fost și este pus în fața mînrîtății, devenită maiorităte în această comisiune. Ni se spune că d. prim-ministru este de această părere și că ar fi dechiarat că îndată ce Senatul va vota proiectul de lege în cestiune îl va reduce la Camera și cu dînsul își va depune demisiunea.”

„Cu toate aceste închee „Românul” credem că d. prim-ministru se va mîrgini în protestarea ceea-a făcut. A arăta greșalele ce s'a făcut, este datoria șefului unei partide; a merge însă mai departe este prea mult.

D. Ioan Brătianu nu stă la guvern de plăcere ci de datorie. Să șfșiască dar ceea-ce a început a face pentru desrobirea sătenilor;

să supună Camerelor cestiunea Dunării se propue la timp reforma legii electorale, și apoi să ne referim cu toții la națiune că dînsa se otărăscă în a ei suveranitate, ceea ce va găsi că este bine să facă.”

Unirea latină.

Am vestit la ocaziune că în București apare „Fraternitatea italo-română”. În dișele din urmă aceasta s'a prefăcut în „Frăția română-italiană”. În cele ce urmează dăm un specimen de articol cum se scriu în acea foaie. Sînt scriși articuli de bărbați cu inimă și deși au un aer idealistic, asemănîndu-i cu realitatea proasăică, fiindcă îndemul din care privesc este civilizațiunea, reproducînd unul ca se vădă și cetitorii noștri ce se scrie în diaristica din afară de limitele țerei noastre. Nu se vor realisa ideile propagate în foia română-italiană ađi sau mîne, nici în forma cum se propun; de aceasta vor îngriji oamienii conduși de interesele lor particulare. Ele sînt însă un îndem de a cugeta despre modul cum cugeta oamienii, cari nu aparțin modului nostru de a vedé lucrurile din lumea politică, adevăc cum se presentă lucrurile în realitate.

Ecă ce se dișce în articolul din foaia citată de sub titlul de mai sus:

„Panславism și Pangermanism.

Cine a diș Roma a diș Amori!

Cine arborează bandiera frăției popoarelor latine îndeamnă la reînvierea mării romane areolată de civilizațiunea modernă, și anunță cultura civilizatoare tuturor popoarelor pămentului. Pot să se necăjească ori căt vor pofti rașionalității ori căru popor din Europa; sterila lor svrcoțlor va deschide momentul partidelor lor, pentru a scoate din ele națiunile formate pe rudeniile marelor ras-e și a le lăsa liberă drumul de a se constitui pe bazele ce cer cataclismele istorice.

Trei rase, sînt astăzi ursite a și împărți Europa; trei rase, al căror unitarism s'au federalism deta nascere panlatinismului, pangermanismului și panslavismului.

Prin furtunoase schimbări, despoți investiți cu un ibrid caracter pontifical și germanismului și slavismului să întărđă urieșe la Sadova și la Plevna, la Sedan și la Șipca.... Cu toate aceste nici din Sedan, nici din Șipca nu și ia sborul un teuton sau mongolic spirit civilizător al istoriei.

Acolo palpită într'una singură inimile celto latine, acolo vorbesc numele munților în cealaltă țeară, al cărei teritoriu e numai Balac.*

Și deși dela Atlantica până la Nirpu sună puternic încă tradițiunea latină, fie în isroria politică sau în cea religioasă și literară; cu toate aceste marel loc roman la care se unesc cele trei mari continente, nu numai de cătră Anglo-saxonism, dar și de teutonism și încă și cu mai multă încapătinare de cătră slavism, e amenințat în esența sa de arca sfîntă a civilizațiunii universale. Să dea deci mîna popoarelor d'impregiur, dar acea mîna care ajută expansiunea, nu acea care rîstoarnă dreptul unei rase de a se întăra farul cel mai luminător al progresului uman.

În fine, după cum în vieșapopoarelor, care și în aceea a individiilor,

* Pentru cine nu cunoasce originea cuvîntului Balcan vine dela Balac și aceste dela Balca, care în limbele ironice însemnează înalt. Dacă locuitorii de dincoace și de dincolo de muni au fost o dată numiți Valachi, ear' nu Balachi, gresăla ar fi numai a corupțiunii grece care face din B un V.

existența lor se întărește în propagandă și ese afară la luptă, pentru dreptul instinctiv de conversație, marea rasă este și trebuie să fie rasă tovarăse de luptă a rasei latine, pentru îndeplinirea materială a Statelor Unite ale Europei slavă și rassa teutonice.

Și de ce ar trebui să fie altfel? Noi vom ca Unirea latină să aibă mișcarea de progres, de libertate de civilizație, pace. Vom ca Unirea să se opună la invaziunea celor alte rase mai mult cu armele respectului reciproc, cu armele inteligenței și inimii decât cu ale resoibului. Unirea latină vooce nu numai echilibrul raselor, dar și înfrățirea lor, cooperarea lor pentru a da bătrâni și ostentiei Europei liberul schimb al ideelor, progresul științelor aproape, pacea; pace care permite dezvoltarea comerțului, a buneii stări și a tuturor darurilor prețioase ale civilizației.

Deserte ar fi însă eforturile apostolilor latinismului, dacă bazele dreptului său istoric nu ar fi asigurate în mod științific de ori cine recunoaște mărirea apostolului. — Latinismul nu trăese numai în acele centre de eternă transformare fiziologică națională, cari în virtutea emigrațiilor sunt principalele dintre statele latine, dar trăse încă sănătoși și cu o puternică robustețe de membri în munți. Alpii, Apinenii, Balcanii, Carpații cu năpraznicele lor zgăzuri au rezistat ciocanului barbarilor asupra civilizației și au perpetuat ecoul unei mării care a fost și pe care ne grăbim a o face să easă în splendorează de mai înainte.

Scorbândune în glorioasa luptă în care nemuritorul Bolivar și scumpul și respectatul nostru Vegezzi-Ruscaală fură amenințați și de pericole și de dureri și de chinuri de martiri, se va întâmpla să găsim inimici acolo unde socotem a găsi aliați vom fi intrinșiți de certe și poate de calunium.

Această însă nu ne va opri în drumul nostru iubirea steagului nostru ne va susține; vom căde poate — departeze funesta prevestire, dar vom căde ca Ferruccio, invocând pacea și gloria popoarelor latine, Constantinopole.

B. Ferrari.

Banchetul Lordului-Major dela Mansion-House.

„Românul“ estracte din „Times“, țiar din Londra, următorul articol: „Seara trecută, lordul Mayor (alderman Ellis) și mayressa, soția sa, urmând vechiului obicei au dat un banchet de gală în hala egypteană dela Mansion-House. Oaspeții, în număr de aproape 300 printre cari ministrul român și principele Ioan Ghica, însarcinatul de afaceri chinez (Fung Yee) lord și lady Thurlow este Lordul Mayor propunând un toast în sănătatea ministrilor și reprezentanților străini în această țară, dise că dacă este un lucru cu care Anglia poate să se mândrească este plăcerea ce o simte de a ajuta pe națiunile tinere care se ridică, în progrese și în păsurile lor și, cu ocaziunea prezenței ministrului român aici în astă seară, el propose de al' felicită din inima și al' asigura despre simțimintele cele mai amicale ale poporului engles. România, care acum este o țeară mare, fertilă și prosperă, este guvernată mai în tocmai ca noi de către un rege și de către o adunare reprezentativă; ea posedă câmpii întinse și un pământ din cele mai fertile, care produce cerealele cele mai minunate; afară de acestea are minerale și alte bogății, care în timpul de față nu sunt încă dezvoltate pe deplin, dar care, nu mai începe îndoială, vor fi în curând de mare

folos pentru progresul material al acestei națiuni.

Ministrul român (principele Ghica), care a fost viu aplaudat și care s'a exprimat în limba franceză a dis adresându-se către lordul Mayor și către asistenți: — Permiteți-mi mai întâi de toate, să exprim sincerile mele mulțămiri Right Hon lordului Mayor pentru onorul ce a avut bunățatea să-mi facă închinându-mi un toast. Sunt fericit și mândru de a primi espresuniile simpatiei pe care magistratul suprem al acestei urbe a arstat-o către reprezentantul României. Nu pentru prima oară țeara mea este obiectul simpatiei și a buneii voine a Angliei. Românii și aduc aminte cu un sentiment de grațitudine că într'o epocă importantă a istoriei lor, când la congresul dela Paris Europa dorea să dea o constituție României, lordul Clarendon, de ilustră memorie, reprezentantul Marelui Britanii, această țeară a libertății, a fost acela care a propus de a consulta dorințele și nevoile poporului român. Mulțămită acestei libertăți, care a fost lăsată României pentru a se organiza ea însăși, în acord cu trebuințele sale ea a fost în stare de a înainta repede pe calea progresului și a civilizației și de a obține neațărnarea ei de o dată cu pozițiunea pe care o ocupă astăzi în Europa. În momentul de față, o altă cesiune însemnată și vitală pentru țeara mea, preocupă Europa — me refer la regulamentele pentru navigarea Dunării. Românii sperăază din nou în sprijinul Angliei, care s'a pus în tot-deauna în fruntea tuturor mișcărilor ce au avut de obiect libertatea comercială, căci cea mai mare dorință a țerei mele este ca acel mare fluviu, care e cel mai avantajos mijloc de comunicare între Răsărit și Apus, să rămână deschis, liber, pentru toate vasele fără nici o deosebire și ca obstacolele care mai există pe unele locuri să dispară cu totul. Dar mă opresc, de teamă de a nu ve răpi prea mult timp, și reînnoesc lordului Mayor espresunierea grațitudinii pentru măgulitoarea distincțiune cu care m'a onorat“.

Din România.

Ar fi ocupațiune interesantă și totodată instructivă când am pute urmări pas de pas în coloanele noastre activitatea ce o desăoaltă România, pe toate terenurile și în toate direcțiunile. Ar fi pntu noi cei din monarchia austro ungurească poate deprimătoriu când am vedē distanța cu care frații de peste Carpați, pre cari noi i am „redesteptat“, au apucat înaintea noastră pe calea progresului; dar de altă parte ar fi și îndemătoriu când am sci că ei afară de că se află în condițiuni mai bune, nu așteaptă nici mană din cerin, nici porumbi fripti în gură ci munces; și să svrcolesc ca albinele în și impregniului unei coșnițe.

Ceea ce ne atrage mai mult atențiunea este activitatea lor politică, care într'un pătrânu de secul, din doue principate, în faptă tributare Porții și sub protecțiunea rusească, au sciut să se înalțe la un regat respectat și stimat de Europa întreaga. Nici în privința aceasta nu-i putem urmări pas de pas în coloanele noastre. Dispunem de prea înguste coloane și de prea puține puteri spre sfârșitul acesta. De un timp încoace cetim multe și lungi tratate despre *electivitatea magistraturii*. Poate că intențiunea acestei nisuițe să fie bună. Practică însă nu ni se pare nici decum și noi cari sntem mai mult privitori ai dezvoltării de dincolo am regretat mult că desbaterile asupra acestei cesiuni au răpit timp puterilor, cari puteau fi cu alte afaceri folositare patriei lor. Ca se scurtăm vorba în cesiunea electivității magi-

straților s'au început a se ține și conferențe. Partida conservatoare și-a intrunit la 11 Aprilie reprezentanții din toate părțile și a discutat cesiunea împreună și cu alte cesiuni mai mult sau mai puțin de aceeași natură cu cea a electivității magistraturii.

Pentruca se nu scăpăm momentul acesteia bater, reproducem unul dintre discursurile din acea întrunire a dlui Titu Maiorescu așa cum îl aflăm în *diarul „Timpul“* de Marți (20 Aprilie).

Întrunirea publică

dela 11 Aprilie 1882, ținută în sala „Herdan.“ Discursul d-lui Maiorescu.

DI Maiorescu. D-lor! comitetul conservator liberal din Iași a răspuns la apelul ce l'a făcut comitetul din Bucuresci, și ne a delegat pe dl Teodor Rosetti și pe mine ca să-i reprezentăm în adunarea de astă-seară. În această calitate snt dator să vorbesc, în numele comitenților mei, câteva cuvinte. Apelul care ni s'a adresat ni s'a adresat mai ales pentru două întrebări, pe care cu drept cuvânt, comitetul din Bucuresci le crede foarte însemnate și în privința cărora este momentul venit ca întreaga țeară legală, alegători și aleși, să își formeze opiniunea.

Cum sciți dlor, este în desbaterea camerei propus un proiect pentru a se alege magistraturii pentru corpurile politice și este un alt proiect propus, ca în privința alegerilor la consiliul județean să nu se mai păzească deosebirile colegiilor prevădute în constituție ci să se introducă așa numitul vot s'au suffragiu universal, adică întreaga mulțime după cap să adegă.

Dlor, aceste două proiecte de a se face alegerea chiar a magistraturii prin corpurile politice, nu snt născocite aci la noi în țeară, ei snt imitate din alte țări; unul din Franția și altul din America republicană.

Eu am cetit în gazete d'ile trecutē o scire curioasă din America. Trebuie se sciți mai întâiu, că Americanii și-au întemeiat puterea statului lor, mai ales prin aceea, că au primit din țările lumii pe toți emigrații. Acolo au venit capete agere și brațe de lucru și au făcut un stat foarte puternic. Așa dar libera introducere a tuturor elementelor muncitoare în America era legea formării acestei țări și dreptul de naturalizare era dat în mare grabă pentru toți străinii așezați în Statele-Unite. Cu toate acestea, când a început se între Chinezi în prea mare număr în America, veți fi cetit că luna trecută congresul din Washington s'a pus în mișcare și a votat o lege ce se oprescă pentru cât-va vreme cu desăvârșire intrarea Chinezilor în America.

De acolo trebuie să ne ținem noi că Americani snt oameni foarte practici.

Pentru ei principiile generale, precum este și dreptul de liberă intrare și așezare în Statele Unite, snt foarte bune până când le snt de folos pentru statul lor. Dar când snt stricăcioase le aruncă la o parte și își votează legi pentru trebuințele reale ale țării, fără a se mai întreba de principiile teoretice.

Așa și noi dlor, dacă imităm de la Americani electivitatea politică a magistraturii să imităm mai bine și mai întâiu simțul lor practic.

Apoi, practic vorbind, domnilor, starea noastră nu se potrivește cu legile ce se propune. Eată pentru ce, între altele: Noi am introdus de cât-va vreme încoace o sumă de legi în mare parte bune, cu scop de a ne apropia de starea statelor mai înaintate din Europa, de a ne aręta ca o ginte Latină în chemare de cultură în Orient. Această concepțiune

însă, se înțelege, că n'a eșit din mintea poporului de jos spre în sus, căi țeranul în trecut sub domnia Fanarioților era prea împilat pentru a ajunge la asemenea gânduri politice. Mișcarea aceasta s'a făcut de căți-va bărbai luminați ai țării cărora toți trebuie să le fim recunoscători ori din care partidă politică ar fi. Însă greutatea situațiunii este acum aceasta: Legile cele nouē le am introdus, însă țeranul nu este încă pregătit pentru a suporta toată șarcina bănească și sufletească, ce'i s'a adus prin aceste înstituiții nouē, și toate silințele noastre trebuie să fie acum de al' ridică, de al' deștepta în somnul trecutului, așa încât să'i facem și mai bogat decât este și mai sănătoș decât este, și mai luminat, prin școală și biserică, decât este.

Val-vrtețul alegerilor politice însă nu este un mijloc nemerit pentru o asemenea deșteptare. Căci alegerile încurcă pe țeran mai mult decât îl folosește, ba l' fac adeseori și corupt și prea ăiret. Dacă ne am întreba spre pildă, dela 1857 până acum, de când datăm vremea cea nouă a noastră, cum stă țeranul? vom găsi că în foarte puțin este îmbunătățit. Căci d-lor pentru țeran cesiunea practică este mai întâi aceasta: S'a sporit populațiunea întreaga a țerei româncești? al' doilea: este țeranul și mai sănătoș și mai bogat ca înainte? Are mai și biserici mai bune la sat decât le avea atunci? Dacă după știința d-v. precum este și știința mea, veți trebui să respundeți, din nenorocire, la mai toate aceste întrebări, nu; dacă veți găsi că nu s'a sporit numărul țeranilor români, — dacă s'a sporit ceva, s'a sporit din nenorocire mai ales în partea de dincolo de Milkov, elementul străin; dacă veți găsi că nu este biserică din sat, la 1882, mai bine frecventată și înfrăținită decât era la 1857; dacă veți găsi că învățământul elementar între țerani nu este mai mare decât era înainte sub Eforia veche, și dacă veți găsi că și modul lui de a face agricultura și modul lui de a se hrăni, de a se îmbrăca, de a și căuta sănătatea nu s'a îndreptat; atunci trebuie să țiceti, împreună cu mine: nu pot lăsa țeranului, pe care trebuie încă să'i ridicăm ca să înțeleagă ce este biserică, ce este școală, ce este hrana bună, nu pot lăsa lui care nu înțelege încă acestea; nu pot lăsa acestui element încă nepregătit să aibă mai multă acțiune politică decât are astăzi. Dacă nu înțelege propria lui hrană, propria lui școală, și biserică, dacă nu înțelege destul de bine propria lui agricultură, cum să înțeleagă ceea ce trebuie districtului și cum să aleagă membri consiliului de district? (aplause.)

Mi aduc aminte că la 1875 când era d. g. Florescu ministru de resbel, cu ocaziunea recrutăției, s'a făcut o ridicare statistică, ca să se vază câți din tineri ce vin la miliție știu să scrie și să citească și s'a găsit numai 6 la sută din tineri. Aceștia snt floarea satului, oameni de 20, 21, 23, 25 de ani. Dacă între bărbați de această vârstă se găsea numai 6 sută care ar fi procentul ce ne ar înfățișă când am lua pe toți bătrâni, femeile și copii? Am ajunge la 2 la sută. Când se găsește numai 2%, care știu să citească și se scrie, ce administrație politică să faci în această țeară? Ce să'i spu omului acestuia, cu ce mijloc să'i spu, să'i faci circulari, să'i trimiți jurnale? Este cu neputință.

A da astăzi soartea țării pe mână votului universal, însemnează a da pe ignoranții pe mâna sirefilor.

Câteva cuvinte acum despre electivitatea magistraturii, așa cum o propune majoritatea Comisiei Camerei adegă electivitatea politică.

Valahia și Moldova au fost din vechime țeri monarchice, care au avut

un Principe în capul lor; nu au fost țeri republicane. N'au fost țeri republicane căci bine știm noi că, înglobați între puteri mari, între Rusia de o parte, Turcia și Austria de alta, ne trebuia un cap, o mână de oameni conducători alieși de el și nu puteam lăsa starea țerei la agitățile lesne de influențat ale mulțimei. Nu este exemplu în lume ca se poată trăi o republică mică alături de state mari, când acestea vor se o cutropescă. De aceea a fost monarhie tot deauna în această țeară.

Apoi, D lor, Monarhia nu merge cu magistratură aleasă în modul cum se propune. Și eată de ce nu merge.

Dacă ai un monarh, trebuie să aibă voie să numească și să schimbe după convingerea lui. Corpurile Legiuitoare când fac o lege, o supun înalturii Regelui, Regele poate să dică n'o iscălesc, și atunci nu există legea; aceasta înseamnă anarhie. Dar când este o vacanță de membru de Tribunal, de un tribunal întreg, de o curte întreagă și când alegătorii aleg te miri pe cine? poate pe un om de nimic, ce face Regele! Refusă? Dar ce face Tribunalul atunci?

Nu funcționează? Așteaptă mecanismul complicat al alegerilor celor nouă? Și până atunci procesele, testamentele, interesele minorilor rămân în părăsire? Nu se poate. În fapt, Regele este silit să confirme ori ce alege. Însă nu este puțină ca să ai monarhie cu votul legat al regelui și silindu-l să aprobe pe acela, pe care l'ales mulțimea. Ceea ce nu se vede în această formă este direct o pregătire republicană. Și cum știți capul partidului care este adă la guvern, un om foarte dibaciu, inteligent, cu multă energie și dela a cărui energie și talent putem să învățăm ceva, dar pentru a le întrebuița mai bine; Domnul C. A. Rosetti a ăis în Cameră, că d-sa este pentru republică, că primese pe M. S Regele, fiind că nu'i împedecă ideile d-sale, dar că așteaptă că copiii d-sale să facă republica. Frumoasă republică ar mai fi și aceasta! (aplaude, ilaritate).

Noi d-lor cari nu voim republică și cari credem că copiii noștri vor înfățișa monarhia ce a fost din vechime, de când se pomenește această țeară; noi, cari voim ca regele să nu fie în această țeară numai un instrument ocult pentru realizarea republicei (aplaude), noi, cari credem că ar fi o primejdie pentru existența țerei când ne-ar lipsi acest scut; noi trebuie, cred, să ne declarăm energic și prin toate mijloacele legale în contra ori căror încercări de a se resturna temelia existentă a statului nostru prin introducerea electivității magistratilor și prin votul universal la consiliile județene, ceace ar fi introducerea piezișă a ideilor republicei.

Cred, d-lor, că în această eugutare ne vom uni mai mulți, poate toți cari sântem aici prezenți, și cred că o mulțime pe care am redat'o în acest ăușeles și pe care unul din membrii comitetului o va ceti, va găsi unanima d-voastră aprobare.

D-lor, sântem siguri, și d-v. toți fiți siguri, că ceea ce este bine și salutar pentru țeară trebuie să triumfe până în sfârșit. Prin urmare, să păstrăm neclintit curajul nostru și s'aveam răbdare căci numai astfel opoștiunea va fi, de acum înainte, mai încoronată de succes de cum a fost până acum (aplaude).

Varietăți.

* Furnisor de curte.) D-nul Vasile Petruț, pantofariu din Sibiu,

aflăm că a primit brevetul de furnisor de curte al Regelui României.

* (Mulțămită publică) Subscrierea în numele „Reuniunii femeilor române” pentru înființarea unei scoale de fetețe române în Abrud, prin această am onoare a aduce onorabilului domn Alexandru Danciu proprietariu în B-Cerbu și director al societății miniere „Concordia”, sincera și călduroasă mulțămită publică, pentru viul interes, și concursul binevoitoriu, față de țenera noastră reuniune, manifestat cu toată ocaziunea, și între altele prin scriptul seu ddo 27 Decembre 1881, prin care ni-aduce la cunoștință, că d-sa în 15 Faur 1870 ca fost casariu al comitetului de lectură, au primit 45 fl v. a. ce au rezultat ca venit într'un concert ținut în casina română din Abrud spre manipulare, și d-sa elocând această sumă la mai mulți indiviți, până la prima Octombre 1882 are reuniunea femeilor a primi frumoasa sumă de 200 fl. v. a. elocăți în loc sigur, despre care sumă a și depus la subscrierea una obligațiune autentică.

Abrud în 30 Aprilie 1882.

Ana Gall,
pres. interimală.

* (Mulțămită publică) Subscrierea primind în 19/4 a. c. dela marea onorabilului domn Alexandru Filip avocat în Abrud una sumă de 50 fl v. a. acordată pentru reuniunea noastră de către onorabilul Institut de credit și economii „Albina” din Sibiu prin această mi țin de o plăcută datorință în numele reuniunii femeilor române pentru înființarea unei scoale de fetețe române în Abrud a aduce mulțămită publică sincera și călduroasă onorabilei institut „Albina” pentru generoasa patrocinare ofănduți și prevenitoriu progresul dorit.

Abrud în 30 April 1882.

Ana Gall,
pres. interimală.

* (Denumire) În locul răposatului episcop rom. cat. Fogarasy fu denumit arhiepiscop titular Dr. Lönhart. În 28 Aprilie st. n. întorcându-se denumitul dela Viena, unde fusese denumit dela Viena, unde fusese pentru depunerea jurământului, fu primit în Alba-Iulia, locul residenței, cu mare pompă.

* (Din cauza vărșatului epidemic în comitatul Hunedoarei sau închis de nou mai multe scoale elementare.

* (De ale țergului.) Nu e vorba, unde se adună mulțime de oameni ca la țerg nu se poate ca să nu se întâmple și lucruri regretabile. Mai ales într'un timp când țergutul din lipsa de bani ocupă prea puțin oamenii. Lucrurile regretabile însă ar fi ca poliția să le împedecă sau cel puțin, dacă se întimplă ici colo câte ceva, să nu provoace tocmai dinsa scandalul. Eri dimineață în țergul dela casarma mare, căruța unui țeran sas trece otrepe o română. Căii porniseră ceva mai întu, dar nu să spăriară, căci după catastrofa căii au mers în pas și stăpânul căruței a ramas neajănit de poliție; poate că n'a fost, ca în de obște oameni de ai poliției pe unde e mulțime de oameni. Aseară un Săiștean, ni se spune că umbra se ia un bilet de intrare în circ. Ce se va fi întimplat, ce nu, destul că poliția în loc de a potrive ca culpabilul, dacă a fost culpabil, să fie transportat fără sgomot la locul destinat, a făcut din arestare un adevărat scandal, la care s'adunat o lume de oameni. Aceste sânt doue cazuri dintr'o ăi... Nu scim lipsese poliției noastre energia ori capabilitatea, la toată întimplarea ceva îi lipsese și ar fi timpul se părăsească odată Șledrianaul cel vechiu.

* (Condamnat.) „Hunyad” ne spune că neguțătorul A. Anton din Orăștie este condamnat la o pedeapsă de 70 fl. pentrucă s'a esperțorât necuviincios asupra coroanei unguresci. Procurorul de stat și condamnatul au însinuat apelațiunea.

* „Desvoltarea Primatului papal și influența lui asupra creștinătății. Cercetări istorice” este opul cel mai nou și interesant al dlui Simeon Popescu, profesor de teologie în Sibiu. Tema tratată pe 10 coale octav mare de autor este un studiu profund rădămat pe s. scriptură și scrierile ss. PP., pe documente și opuri istorice de renume. Din aceste puține momente atinsim credem că și publicul cetătoriu o va fi acord cu noi când ăicem, că o recomandățiune specială e de prisos. Pretul 1 fl. 25 cr.

* („Școala practică” anunțată și de noi a apărut deja în 1/13 Aprilie a. c. dovă coale în format octav mic, foarte potrivite de a se lega cartea la sfârșitul anului. Tipariul este foarte frumos, cum ne-am obiicuit de un timp încoace al vedē la toate tipărițiurile câte apar în tipografia noastră arhidiocesă. Afără de invitarea la prenumerațiune, cunoscută, Nr. 1 cuprinde: Plan de lecturi pentru scoalele elementare românesce de V. Petri; Grădina școlii. Lecțiuni practice din învățământul intuitiv; Limba română în scoalele elementare, tratată din bucăți de cetire; Raport despre vizitarea unei școlii în Mărțșor a. c. Anunțiu; Bibliografie; Posta redacțiunii. — Toate materiile sânt tratate cum cunoscință clară de lucru și într'o limbă adevărat românescă. Recomandăm deci întreprinderea în interesul instruițiunii.

* „Profetul Jô'el” tradus și explicat după textul masoretic de Emilian Wójuki Dr. în teologie și prefect la

Nr. 72.

[66] 1—3

CONCURS.

În urma rescriptului consistorial din 5 Noemvre 1881 Nr. 3178 B. pentru ocuparea stațiunii parohiale gr. or. Porcurea de classa a III-a tractul Giogiuului L. se deschide concurs cu termen până la 20 Maiu a. c.

Emolumentele sânt:

Dela 87 familii câte una ferdelă de cucuruz sfirmat, câte o ăi de clacă și stola usuată, care la olaltă computate în bani dau un venit anual de 168 fl. 30 cr. v. a.

Suplicile concursuale instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parochii, sânt a se adresa până la termenul susindicat oficiului protopresbiteral în Hondol.

Hondol, 3 Aprilie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial:

Vasilio Pipos m. p.,
protopresb.

Seminarium clerical ort. or. din Cernăuți. Tip. în Viena în tipografia statului, editura autorului. Recomandăm această carte teologilor și acelor ce se ocupă cu studiul biblic, observăm că a cunoscință limbilor orientale vechi va trebui de aci înainte să nu mai fie o terra incognita pentru cei ce se interesează serios de cunoscința testamentului vechiu. Dovada o avem dinaintea ochilor și în cartea ce ne stă înainte, care recurege la limbile originale a le s. scripturi

Loterie.

Mercuri 4 Maiu n. 1882.

Sibiu: 18 64 80 66 77

Bursa de Viena și Pesta

Din 2 Maiu n. 1882.

	Viena	B-posta
Renta de aur	119 85	119 65
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient alung.	91 50	91 50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110 50	110 75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	95 50	95 80
Imprumutul druzilor de fer ung.	184.—	184 25
Obligațiuni ung. de resemprărea pământului	99 25	99 25
Obligațiuni ung. cu clausă de sorție	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale tomesane	97 25	98 50
Obligațiuni urb. tereș. cu clausă de sorție	97 50	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98 25	98.—
Obligațiuni urbariale croato-slavo-voivone	—	99.—
Obligațiuni ung. de resemprărea dincinelei de vin	97.—	96 75
Datorie de stat austriacă în hărtie	76 65	76 60
Datorie de stat în argint	77 55	77 25
Renta de aur austriacă	94 40	94.—
Șorți de stat dela 1860	131.—	131 50
Acțiuni de bancă austro-ung.	825.—	825.—
Acțiuni de credit austr.	825.—	843 25
Acțiuni de bancă de credit ung.	343 25	117 25
Șorți unguresci cu premii	339 76	339.—
Șorți de regulara Tisei	117 20	111.—
Serisuri fonciare ale institutului „Albina”	—	99 50
Argint	—	6 62
Galbina	—	5 63
Na oleon	—	9 54
100 marce nenșuseci	—	58 75
London (pe poliția de trei luni)	120 10	120.—

Depuneri de capitale pentru fructificare

Se primesc la institutul subsemnat cu 5% interese, car sub condițiune a se înscința ridicarea depunerii cu 6 luni mai înainte cu 5 1/2% interese.

Interesele încep cu ăia, care urmează după ăia depuneri capitalului și înceacă cu ăia depunergoate ăilei, în care se ridică depunerea cu acel adaos însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stan depuse la institut cel puțin 15 ăile.

La 1 Ianuaru și la 1 Iuliu a fie-cărui an interesele neridicate se capitalizează și se fructifică mai departe.

La dorința depונentului se pot stabili în ăia depuneri capitalului și condițiuni speciale de esolvire, care se înseamnă în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare ca restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciale.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei depונentului să resolv totdeauna în ăia primirei.

Asemenea se pot efectui prin postă anunțării și ridicări de capitale.

Sibiu în 15 Aprilie 1882. (57) 2—4 „Albina” institut de credit și de economii.

[14] PENTRU POSESORI DE ȚIGLĂRII 5—6

recomand mașinile mele de mână, cai și vapor pentru a fabrica cu ele efin tot felul de cărămizi, țigle, șocuri etc. cu deosebire

teasurile de mână continuu lucrătoare,

care față cu alte metode de fabricațiune ofer avantașele cele mai însemnate și cruțărele cele mai mari. Aceste au lipsă a fi servite de toi oameni spre a prodon 4000 de pietri frumoase și se potrive deosebit la țesutrea de lespezi pentru trotoare și coridoare, la țesutrea de pietri nealterabile în foc de pietri din nășp din var și cement, la cărămizi de șgură etc. precum și la rețesutrea pietrilor de jumătate uscate în aer și căror li se deduse formă.

Ludovic Jäger, fabricant de mașine în Ehrenfeld-Köln a/Rh.